

ника на този странен израз в едно суеверие, разпространено в Трансилвания, където по всяка вероятност е било донесено от циганите, чиято специалност е да сеят семената на суеверията тук и там, както вятърът сеете семената на растенията. В тази страна казват, че ако котката избяга, когато бъде намерена, трябва да бъде завъртяна три пъти, за да се привърже към дома. Същото се прави и с откраднатата котка, ако крадецът иска да я задържи. Наистина това е доста странен начин за предизвикване на привързаност или *pour encourager les autres*¹⁸⁶. Очевидно за професионалния крадец на котки размерът на собствената му стая не е без значение. Жалко, че изразът и вярването не са били известни на Монкриф¹⁸⁷, „Историография на котките“ („*Euvres*“, Париж, 1794 г.), който с положителност щеше да ги представи по най-добрия възможен начин.

Що се отнася до нанасянето в нова къща, в Трансилвания не важи правилото „последният го отнася дявола“, а точно обратното. Първият човек или същество, което влезе в новото жилище, ще умре, затова най-безопасно е, преди да влезе, да хвърли вътре куче или котка. Изкупителните котки са за предпочитане. Помня как веднъж, бях на около шест години, надзърнах в един кладенец в Масачузетс и ми казаха, че отражението, което виждам, било лицето на малко момче, което живеело вътре. Това ме впечатли дълбоко и си помислих, че е удивително, дето обитателят на кладенеца може да приема облика на всеки, който го погледне. Г-жа Джерард казва, че „в Трансилвания е опасно да се наднича дълго в кладенец, защото господарката на кладенеца, живееща на дъното, лесно се обижда. Но децата често проявяват любопитство, затова се надвесват над ръба и викат подигравателно: „Господарке на кладенеца, ха дръпни ме, де!“ и после бързо бягат надалеч“.

¹⁸⁶ За насърчаване на останалите (фр.) – б. *пр.*

¹⁸⁷ Франсоа-Огюстен дьо Паради дьо Монкриф (François-Augustin de Paradis de Moncrif) (1687 – 1770) – френски писател и поет. Вероятно тук е цитирано второто издание на „*Euvres de Moncrif. Augmentée de l'Histoire des Chats*“ в два тома, издадена в Париж през 1791 г., първоначално публикувана през 1727 г. – б. *пр.*